

Galið við tilkallingini

Tað gongur ikki nóg skjótt at fáa fólk til hjálpar, um vannlukka hendir

Tey hevði verið illa vordid, um menninir høvdu verið særdir, verið í vanligum klæðum og skuldu bíðað so leingi eftir at koma upp á land. Hjá onkrum av hesum monnunum fall kropshitin nógv

Marius Dam, kommunulækni í águm, kundi hugsað sær eina aðru ferð, at fingið boðini nógv fyrr

RANDI JACOBSEN
MYNDIR:
JENS KR. VANG

Endamálið við eini vannlukkuvenjing er at ávísa brek, soleiðis at tilbúgvingskipanin kann gerast enn betri.

Ymist haltar, vísti seinasta venjingin, Sudra 97, sum týsdagin varð við Sørvágsvatn.

Uppgávan ljóðaði, at ein tyrla datt niður á Sørvágsvatn. Hetta var ein stór tyrla við 17 fólki umborð. Tyrlan skuldi flyta tey av Boðanesi til flogvøllin. Tey høvdu verið á oljuráðstevnu í Havn. Fólkin høvdu einki við hvønn annan at gera, men har var eitt barn við.

Tornið á flogvøllinum fekk boðini, at tyrlan hevði trupulleikar við stýringini, hvussu nógv fólk vóru umborð, og at tyrlan hevði 1000 pund av brennievni.

Átta minuttir seinni boðar tornið frá, at tyrlan er döttin niður á Sørvágsvatn, 100 metrar úr landi, har dýpið var 10 metrar.

Boðini fara til kommandosentralin í Havn, sum síðan tilkallar hjálparfólkið. Hjálparfólk eru polit, slökkilið, bjargingarfølg,

læknar og sjúkrasystur og sjúkrabilar.

Fyrst á staðið komu teir frá Statens Luftfartsvæsen á flogvøllinum. Tað var ikki so lægt, at teir vóru fyrstir, tí har eru fyra menn altíð á vakt og tilbúinir.

Bjargingarfølgini og slökkiliðini komu so við og við, men slökkiliðini í Sørvági kom ikki fyrr enn einaferð.

Hjálparliðini vóru væl útgjørd við børum og teppum.

Fólk frá sjóverjuni var eisini á staðnum við fróskmanni og lækna.

Tað vísti seg, at bara tveir í liðnum høvdu fingið boð. Upplýst varð annars, at henda fagra summardagin vóru fleiri av monnunum á floti.

Eingin teirra vísti frammanundan, at venjing fór at verða henda dagin. Átti í hvussu er ikki at vita tað.

Realistisk viðurskifti

Tað er ein realistisk stóða at koma í, tí menninir gera hetta arbeiðið sjálvboðnir. Teir hava annað arbeiði at røkja og kunnu ikki standa tilbúinir altíð. Tað er galdandi bæði fyri bjargingarlið og slökkilið.

Tað var eisini ein realist-

Fólkin vórðu tikin upp í bátar og flutt inn til lands. Torført var at fáa tey upp á bryggjuna, tí har var so høgt. Tey vórðu so lægd á bryggjuna og so við og við flutt burtur á børum niðanfrá. Sjúkrabilar og aðrir bilar fluttu fólkin viðari

isk stóða, at sjúkrabilurin í oynni var yvri á Streymoynni, tá boðað varð frá vannlukku. Í staðin kom so ein eldri sjúkrabilur hjá ellisheiminum.

Sum skiltist fingur sjúkra-

bilakoyrararnir heldur ikki boð, sum teir áttu. Boðini fóru til ellisheimið, sjálvt um kommandosentralurin í Havn hevði vaktarlistan.

Tað undraði áskoðararnar nógv, hví tað gekk so long

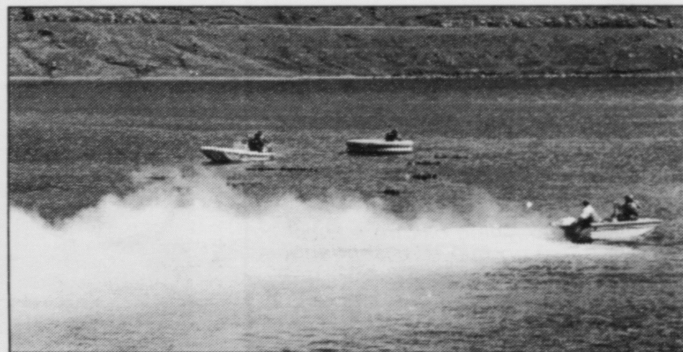
tíð at taka fólkið upp av vatninum.

So fáir

Leiðarin fyri menninar av flogvøllinum segði, at teir vóru bara trýggir og ein leið-

Fleiri áskoðararar vórðu bodnir til at meta um venjingina, umboð fyri landsstýrið, heilsuymyndugleikar, kommunur o.o.

„Kemiskt evni“ varð sprænt útyvir, har oljan fleyt